

עת"א 41316/03 - עודה אבו עליון נגד מדינת ישראל

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

20 אפריל 2014
עת"א 41316-03-14

בפני: כב' ס. הנשיא השופט ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובסקי

כב' השופט י. רז-לווי

עודה אבו עליון בעניין:

הუותך

נ ג ד

המשיבת

nochim:

מדינת ישראל
העוותר וב"כ עו"ד ברגר
ב"כ המשיבה עו"ד תhilah גלנטה

[פרוטוקול הושטט]

פסק דין

עתירה כנגד החלטת וועדת השחרורים, שהורתה על ביטול שחרורו על תנאי העותר, באופן, שהיה עליו לרצות את מלא תקופת התנאי. העותר נידון למאסר בן 51 חודשים. ביום 17.3.13, שוחרר על תנאי בתנאים שונים, ועל פי החלטת הוועדה מיום 12.1.14, מתבססת ההחלטה ההפקעה על כך שכגד העותר נפתח תיק חדש בחודש 10/13 בגין עבירות שוד, על "שפע של דוחות מודיעיניים" שהוגשו בעינויו של העותר הנוגעים לפעילויות פלילית, כדמות מרכזית או משנהית, כי המידע המודיעיני מגע במספר מקורות, ומדובר במידע מוצלב לכארה ובעל רמת מהימנות גבוהה.

עוד ציון, כי טענת העותר, כי בתקופת השחרור על תנאי עבד בצורה מסודרת בשעות היום, אין בה כדי להפריך את המידע המודיעיני בעניין הפעולות המียวחתת לו. לבסוף ציון, כי העותר לא עמד בחובותיו לחותם בצורה סדירה בשתי הזדמנויות, וזאת ללא שטענותו לעניין ההימנעות מחתימה בסוסו כראוי. י הציון כי בעקבות ההחלטה מיום 12.1.14 הוגשה העתירה שנידונה בבית משפט זה ביום 29.1.14, ובעקבות הדיוון שנערף, הוסכם על בירור נוספים שעירר בפני וועדת השחרורים לצורך בדיקת חומר מודיעיני נוסף. בהחלטת הוועדה מיום 17.3.14, ולאחר שהועודה עיניה וקיבלה הבהרות באשר לחומר המודיעיני במעמד צד אחד, לא מצאה הוועדה הנכבדה לשנות מהחלטתה הקודמת לעוניון הותרת ההפקעה על כנה.

במסגרת עתירתו טען ב"כ העותר, כי ההחלטה לשחרר את העותר בעבר התבססה על התנагגות התקינה בכלל, ועל כך שנשכח לעותר סיכוי שיקום, והוותר אף השתלב במקומם עובדה מסוודר לאחר מכן. העותר סבור, כי הטענה שחוור לפעולות פלילתית אינה מבוססת, ובאשר לעבירות השוד שוייחסה לו, הרי ששוחרר ממutzer בעקבות העלאת טענת אלבי. עוד ציון, כי בהחלטת הוועדה הייתה קיימת התייחסות ספקנית מסוימת למידע המודיעיני שהוצע. ההתבססות על מידע מודיעיני שלא הוביל להגשת כתבי אישום נגד העותר, אין בה כדי להאיף, כך נטען, על אותן נתונים שעמדו בפני הוועדה שהורתה על שחרורו של העותר, ועל השתלבותו התקינה במסגרת ההליך השיקומי לאחר שוחרר על תנאי.

עמוד 1

לצורך הדיון בפנינו, עיינו במלأ החומר המודיעיני שהוצג בפני הוועדה, וכן, סבורים אנו, כי מדובר במסת מידע "משמעותה" שיש בה כדי להעיד ברמה המנהלית הנדרשת, כי העותר לא זנה את הפעולות הפלילית, גם לאחר שחרורו על תנאי. הוועדה ציינה בהחלטתה הראשונה מיום 12.1.14, כי ההתייחסות למידע הינה "ספקנית", שכן המידע לאobil להגשת כתוב אישום, ואולם גם בהחלטה הראשונה של הוועדה וגם בהחלטה הנוספת, נשוא עתירה זו, הרי שעה להבילה כי הוועדה מונה טעמים שונים ו모וצדקים, שיש בהם כדי להניח את הדעת בדבר משקלו המשמעותי של מידע זה, לצורך הדיון בפנינו. יש לציין, כי קיומו של מידע מודיעיני בעל משקל ממשי, שמתבע הדברים אינוobil בהכרח להגשת כתבי אישום בשל חסרון מקורות, עשוי לשמש תשתית נאותה להפקעת שחרור מותנה, כפי שאף נפסק בעבר במספר פסקי דין של בית המשפט העליון [ראו למשל רע"ב 10031/04 היוזץ המשפטי לממשלה נ' ועדת השחרורים ואיסמעיל סמהאדן, ניתן ביום 6.1.05, וכן בעניין זה רע"ב 11/6759 שי שמעון נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 12.1.12].

תשתיית המידע המודיעיני, וכן אותן הפרות של תנאי השחרור עליון עמדה הוועדה בהחלטתה הראשונה, הצדיקו קבלת החלטה לעניין הפקעת הרישוי, ומשכך, לא מצאו מקום להתערבות בהחלטת הוועדה, והעתירה נדחתה לפיכך.

ניתנה והודעה היום ב'
ניסן תשע"ד,
02/04/2014 במעמד
הנוכחים.
ירומ צלקובניק, שופט
על רז-לווי, שופט
ס.הנשיא, רויטל יפה-
כ"א
אב"ט

0

הוקלט על ידי טוביה שרגא